

چکیده:

یکی از راه‌های مبارزه با پدیده تروریسم، مبارزه با تأمین مالی آن است. تروریسم اساساً پدیده‌ای سیاسی است. اما از سایر پدیده‌هایی که سیاسی هستند و در علم سیاست مورد تحلیل و بررسی قرار می‌گیرند متفاوت است. با این وجود، تروریسم همراه با خشونت است و سعی دارد در جامعه ارباب و ترس و وحشت ایجاد کند تا به اهداف سیاسی خود دست یابد. تأمین مالی تروریسم عبارت است از: ارایه یا جمع‌آوری وجوه، به هر وسیله، به طور مستقیم یا غیرمستقیم، برخلاف قانون و به طور عمد، به قصد و با علم به این که به طور کلی یا جزئی، صرف اجرای اعمال تروریستی گردد. بایسته‌های مبارزه با تأمین مالی تروریسم عبارتند از: جرم‌انگاری پدیده تروریسم، صلاحیت قضایی، توقیف و ضبط اموال مجرمین، استرداد مجرمین، معاضدت قضایی، اقدامات پیشگیرانه علیه پدیده تروریسم و نظام‌های پرداخت جایگزین. پیش از این در حقوق ایران، تروریسم تعریف نشده بود و اگر با کسی که تروریست بود برخورد قانونی می‌شد، براساس سایر عناوین مجرمانه نظیر محاربه، افساد فی‌الارض، کودتا و نظایر آن بود. در این قانون، از تروریسم تعریف نسبتاً پیچیده‌ای ارایه شده است که برگرفته از کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با تأمین مالی تروریسم است. مبانی اعتقادی اسلام به صراحت یا تلویحاً، در آیات و روایات ترور و اعمال تروریستی را محکوم کرده است. قرآن کریم تصریح کرده است که «اگر شخصی جان دیگری را نجات دهد، مثل این است که جان همه انسان‌ها را نجات داده است و اگر فردی را به قتل برساند مانند این است که تمامی انسان‌ها را کشته است» (آیه ۳۲ سوره مائده). اسلام ضمن محکوم کردن تروریسم در تمامی اشکال و مظاهرش، میان جنبش‌های آزادی‌بخش ملی و ضداشغالگری، با تروریسم تمایز قائل می‌شود. در شرایط موجود تنها عزم راسخ جهانی می‌تواند به مثابه راهبردی ویژه در مبارزه با تروریسم تلقی گردیده و موجبات رفع شکاف‌های موجود در این رابطه باشد. با این حال، یکی از مسائلی که همیشه از دید اذهان جهانی مورد اهتمام بوده و متأسفانه هیچ‌گونه هنجار مؤثری در مبارزه با نقض آن مقرر نگردیده، مسئله‌ی «صلح عادلانه جهانی» می‌باشد که با تهدیدات ناشی از ارتکاب اقدامات تروریستی اغلب با چالش‌هایی مواجه است.

واژگان کلیدی: قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم، فقه امامیه، حقوق بین‌الملل کیفری.